

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

ECHO
CONCIONIS IX.

THEMA. Dicebat enim Iohannes Herodi: Non
ces tibi habere uxorem fratris tui. Marci. 6.
Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum ho-
die mihi

1. Herodem etiam incestus ab Iohanne hic reprehendi. Incestus quid: Vbi per quas leges illicitus;
2. Propinquorum inter se nuptiarum in vsu, & cur;
3. Incestorum enormitas ex quibus deri possit. AVE.

Forcun-
disima
Baptiste
verba hec,
Non licet
tibi &c.
Euseb.
Ces. li. 1.
hist. eccl.
c. 11. He-
rodes Phi-
lippo iu-
nior. D.
Ambros.
Ex quibus
evidens,
Incestus
etiam cu
affinibus
tatur,
prohibe-
ti.

I.
Herodem etiam Incestus ab Iohanne hic reprehendi.
Incestus quid: Vbi, & per quas leges illicitum &c.
Non tot Ducibus militibusque Ducatibus illi-
quus, qui dolo Troiam immisus, ipsam prodidit,
uidus fuit, quot notis & censuris vna hęc Baptista
Herodem sententia, Non licet tibi habere uxorem fratris
tui. Nam prater superius indicata, Incestum cum
Regis, & Poligamiam flagellat. q. d. Cui non licet
bere alienam, cuiuscunque externi, qui habere po-
affinem, & quidem tam propinque affinitatis, ut
rem scilicet fratris tui, qualis ista Herodias est, qui
habes & foues? Philippi vxor est, germani tui est
quidem te senioris. Quanta in vno facinore sunt crimi-
na!
Itaque Auditores, & hinc videtis, Incestus verum
nec modò eos qui cum consanguineis, sed etiam
cum affinibus tantum.
Quapropter & de ipsis nunc etiam dicendum
quidem hac in vrbe maximè, in qua ad eò multi
nati sunt atque affines, vt agrè deinceps matrimo-
nium contrahi cum alijs, quam cum cognatis aut affinis
possint.
Tractatio vtilis, vt nuptiarum incestarum turpi-
tine & periculo probè cognitis, sollicitè ab illis cau-
tis, & bona magna que fide Ecclesie renuncietis.

aliorum impedimenta, de quibus, secundo & tertio pronuntiatis contugandorum nominibus, publice ipsa scilicet, si qua forte obcurrerint.

Tum, ut parentes magna cura caueant, ne masculinam adhuc ephēbi, fororibus aut cognatis et si impuberibus lectos communes habeant, propter timores nocturnos &c.

* *Incestus* ergo vel *Incestum* (quorundam opinione) dicitur, si tamen vox latina est, ab inordinati amoris carnis incendio, quod Ovidius forte spectasse etiam videatur, cum de Myrrhae cum patre dormitione loquens, dixit;

Incestus
etymologia
adparentes,
Ouid. l. 10,
Metam.

*Ipe negat nocuisse tibi sua tela Cupido,
(Myrrha) facesque suas à crimine vindicat isto.*

Stupete Stygio, tumidisque adflavit Echidnis

E tribus una foror, q. d. furiale fuit, quod sic sanguis. Osee.

sanguinem tenuit, non a communi hac flamma, sed ab animali, diabolica, infernali profectum.

An non forte etiam ab incendio, vel quo cremari incestuosos isthic oporteret? vel quod apud Inferos cetè expectant? Quidni?

Alij verò *Incestum*, quasi non castum dici putant.

Sed Pompeio Festo censore, *Incestus* à *græco* trahitur.

Nam illi facinus dicunt *ovhuseoy* à *cesto*, id est pudoris cingulo, quo vxor olim à marito cingebatur in fide maritali, & quo Venus ad honestas nuptias & Martem suum conciliandum utebatur, vnde & per metaphoram pro pudore, & conubij legibus vsurpatur, & incestum pro eo, quod à sacramento illo Veneris cingulo non fertur.

Sex. Pompeius Festus de verborum significatione. Probabilior.

Vnde eunque sit vox oriunda, parui nunc refert; de significato potius disquiramus.

Nonius Marcellinus: *Incestum* inquit *vsu dicitur flagitium in affines admissum.*

Significatum,

Iuriscōsulti *Incestum* sumunt pro impudico & turpitudinis flagitio in propinquos admissio, L. vi. D. de ritu nupt.

Alij etiam pro libidine cum sanctimonialibus. Gratianus causa 36 q. 1. Lex illa ita definit. *Incestus est consanguineorum, vel affinium abusus.*

O +

Ple.

Definitio
plenissi-
ma,

Plenissime ita definiueris, si flagitium carnis mor-
le, cum ea commissum, cum qua alioquin illicitum fuisse
trimonium cura dispensationem contrahere, vel quod con-
guinea seu necessaria sit, vel affinis, vel religioni operosa
est, Vestalis siue sanctimonialis, ut sunt mater, soror
& quae voto virginitatem Deo consecrarunt, & qui
cumque de fonte baptismatis patrinus suscip-
tis.

Virgines quae post consecrationem nupservint, non tam
dulces sunt, quam incestuosae, ut dicitur dist. 27.

Ad quartum autem usque gradum inclusivè veniunt
sunt consanguineorum coniunctiones, sine dispensa-
tione.

Levit. 18. Omnis homo ad proximam sanguinis sui non
cedat, ut revelet turpitudinem eius.

Vide in Canone XXXVI. q. 1. Lex illa. §. Cum igno-
retur.

Et extra de eo qui cogn. consang. per totum.

Et de consanguinitate & affinitate per totum.

Concil. Trid. sess. 24. c. 3. 4. & 5.

Romani ipsi nunquam fraternorum conubio-
rum morem receperunt.

Plutarchus ipse, iam olim prohibitum fuisse
bit, necessarias ducere, quoad lex lata est, quae licet
voluit vel patruum vel avunculum, fratris sororis
filiam ducere, in gratiam viri cuiusdam boni & pro-
laribus accepti, census exigui, qui fratris sui libe-
nubilem & dotatam ipse sibi uxorem duxerat, reus
eiusce criminis factus, pro concione est absolutus, ut
ge ibidem lata.

Diodorus Siculus lib. 1. c. 2. indicat ferè vbiq; vni-
fratrum sororumque coniugia, cum sit culpa in
gyptios. Aegyptij, inquit, hanc legem praeter communi-
omnium morem sanxere, fas esse uxorem à fratre
capi.

Euripides in Andromede morem sic exsecratur
Tale est, inquit, omne barbarum genus.

Pater cum filia filius cum matre

Miscetur, soror cum fratre. Pausania etiam
nante. Legibus quoque prohibita copula, etiam

Etiam inter
partim
consangui-
neos,

non merè confanguineos, deinde & inter affines tantum.

Leuit. 20. Qui acceperit sororem suam filiam patris sui, vel filiam matris sue. & viderit turpitudinem eius, illaque confixerit fratris ignominiam: nefariam rem operati sunt, occidentur in conspectu populi sui.

Deuter. 27. Maledictus qui dormit cum sorore sua, filia patris sui, vel matris sue.

Leuit. 20. Qui dormierit cum nouerca sua, & reuelauerit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo: sanguis eorum sit super eos.

Deuteron. 27. Maledictus qui dormit cum uxore patris sui, & reuelat operimentum lectuli eius.

Leuit. 20. Qui coierit cum uxore patris, vel auunculi sui, & reuelauerit nomenclaturam cognationis sue, portabunt ambo peccatum suum: absque liberis morientur.

Deuter. 27. Maledictus qui dormit cum socru sua.

Leuit. 20. Si quis dormierit cum nuru sua, uterque moriatur. Ibid. Qui supra uxorem filiam, duxerit matrem eius scelus operatus est: viuis ardebit cum eis, nec permanebit tamen nefas in medio vestri.

Ibid. Qui duxerit uxorem fratris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui reuelans: absque liberis erunt.

Iustinian. libr. 1. Instit. Inter fratrem sororemq; nuptias esse prohibitas placet, siue eodem utroque parente, siue altero tantum nati sint. Verùm si per adoptionem soror facta sit, quam diu manet adoptio, etiam nuptias prohiberi: at si per emancipationem adoptio dissoluta sit, posse inter eos ritè intri conuabium.

Etq; Incestus peccatū adulterio grauius, D. Thomæ censura.

D. Thom. 2. 2. q. 154. art. 12. Adulterio atrocior,

II.

Propinquorum inter se nuptia quando in vsu, & cur. Non tamen omninò id contra Naturam. Tempus enim fuit. quo tales nuptias Deus & Natura permisere, Necessitate ita efflagante, non voluptate.

Aliquan-
do tamen
permiffa,

Olim enim nascente, & (vt sic dicam) adhuc profecto in primis cunabulis Mundo, sub Adamo, ita coepit.

Deinde, adolescente quidem Mundo, sed cultu inter filios hominum, id est Caini posteros, semel pro-
to, superflite autē inter filios Dei, id est in familia dei ita decuit Religionis ergo.

Denique, renato iam post diluuium Mundo, dicitur rursus quorundam à Dei cultu secessione, accedente autem Abraham ad eundem facta, multo tempore in sola Abraham stirpe consanguineos atque affines vicem iungi, in vfu fuisse, certissimum est. *1. in Genes. lib. 15. c. 16.*

Et cur,

Huc scilicet cogebat initio paucitas hominum, & paucitas religiosorum.

Quam enim Cainus, nisi sororem suam (non enim tamen, opinor, quam vno partu cum ipso Eua conceperat, nam geminos masculum & foeminam ferē edidit mater illa viuentium: sed eam, quæ cum Abel fratre altero partu prodierat, Deliboram scilicet, vt Corneliorum vxorem ducere potuisset, cum alia nuptiis extaret?

Petr. Com.
cap. 25. in
in Genes.

Quas deinde filij & nepotes eorum, nisi filios & nepotes ipsorum, atque ita deinceps ad tempus factum futurum?

Genes. 2.

Quid? Adam iam ipse vxorem duxerat Euan, & nonne *in carne sua, & os ex ossibus suis.* propemodum uter si iam suam? Numerant enim Theologi quatuor modos hominis producendi, ac secundo illum nunt, quo producit quis ex patre sine matre, vt quæ ex Adamo.

Ose. 4.

Tandem auctiore iam genere humano, non in matrimonij sanguis sanguinem terigit.

Immutato autem iam per Idolatrarum secessione populo Dei, oportuit rursus, tam Sethi quam Noe huiusmodi temporibus (vt filij Dei, magno corruptelæ & liberorum periculo, cum filiabus hominum, ut reginarum religionum semine iungerentur) referre in id ipsum, iterum consanguineos & affines

iusdem tribus homines coniugari, imò & vnus plures esse vxores.

Itaque Abrahamus ipse cognatam suam habuit vxorem, valde propinquo gradu cognationis; quoto autem & quali, nunc non est proprius disputandi locus. Si quis scituri, videat late & doctè apud Peretiũ lib. 16. in genef. disp. 14. fol. 555. edit. mea.

Certè idem Pererius affirmat, temporibus Abrahæ defuisse fratres sororesque coniungi.

Iacob sorores duas, cognatas suas, Liam & Rachel, seruitij quatuordecim annorum quasi stipendiũ, vxores etiam duxit.

Ita sanguis sanguinem tetigit, necessitate non voluptate.

Necessitas scilicet multa extundit atque excusat. Necessitas multa excusat.

Theodoretus ipsas filias Lothi hæc vtcunque excusat. Et solitudine inquit, in qua versabantur, & iene-
ræ parum commotæ, hoc sibi consilio simul & naturæ consi-
dere voluerunt, potius quàm libidini satisfacere.

Seruius in 4. Georg. Virg. Lacones, inquit, diu bello adrii ab Atheniensibus, & inopiam timentes virorum, præceperunt, vt virgines cum quibuscumque concumberent.

* Deinde, quòd Reges quidam, Philosophi, & Populi quidam non omninò indecores, id ipsum vel permisere, vel sanxere; Ex Regibus enim Danaus Argiuorum Rex Beli pncei filius, quinquaginta filiabus suis, quas ex pluribus coniugibus susceperat, totidem Ægypti fratris sui filios, ipsis patruales, maritos adsciuit.

Ex Philisophis Zeno ipse, dux autorque Stoicorum sectæ, quæ sanctissima semper habita est cum sororibus misceri lege sanxit, vt ait Chryso.

Ex populis, Atheniensibus legitimum fuit, vt fratri soror nuberet, testibus Plinio ad Quadratum, & D. Hieronymo ad Rusticum; facere aliquam potest fidè, non esse omninò contra naturam quasdam consanguineorum affiniumque coniunctiones.

* Deniq; quòd Catholica nõ infrequèter hic dispètat. Non patiuntur aut vllam, quæ contra naturam sunt, dispen-

D. Chryso.
li. de vita
Babyla.

dispensationem:

Qua cessante, laxitas cōnobiorū restricta est.

Subcreſcente tamen olim genere humano, & auctis in Abrahæ domo religionis veræ cultoribus sum Deo, Ecclesiæ, Legislatoribus, congruere, & le esse, arctare, & in certos limites cogere maiorum illam laxitatem.

Gen. 2.

Notandum tamen, nunquam, in illa laxitate & berrate, nisi scelere magno priuignis licuisse, vel uercas, vel Vitricos adtingere, multò verò minus parentes veros (vudè & quidam iam olim primo con-

biali præcepto dictum putant, Propter hoc relinquitur pater & mater, id est, parentes non attingentur.

Nec vsquam, nisi apud vulgò infames, & barbarissimas gentes id toleratum.

Apud Scythas (ait Curtius) parentibus (supra coire) liberis fas est. Sed Scythæ erant.

Plutarc. in apopr.

Cymbri, ex se genitas filias, vxores olim ducere teste Plutarcho, sed antequam à Mario Cos. vincerentur, & humanitate ab hominibus imbuerentur.

Mich. Glycas p. 2. Annal. Nisus quoniam matrem manam Semiramidem matrimonio sibi iunxisset: lex Persas inoleuit, quæ fas esset matres ac sorores in vxore

tere
Theodor. in Leuit. 20. Persis translationem, rem modo cum sororibus, sed cum matre filijque frequentare. Sed Persæ erant, & gens mollissima.

Quid: ò scelera horrenda! Apud Persas, Magni ordini nemo ad cenſetur, nisi qui ex filij cum matre

pula execrabili sit natus, si Catullo, ac post illi Mantuano credimus;

Catullus fol. 79. edit. meæ.

Catullo in Epigrammate de Gellio quodam; Magni ex matre, & gnato gignatur oportet, inquit, Si vera est Persarum impia religio.

Baptist. Mant. l. i. Fast. iit. Epiph.

Natus ut accepto veneretur carmine Divos, Omenium in flamma pingue liqueſcent.

Mantuano, ibi: Adiungunt plerique (licet sit vanum) Esse opus, ex natis illos, & matribus ortos.

De quibus fortasse Ouidius intellexit, cum sic

tham, patris incesto amore pereuntem, loquentē induxit, *Genes tamen esse feruntur,*

In quibus & nato genivix, & nata parenti *languere, & pietas geminato crescit amore.* Sed Magi erant, sed Persæ erant hominum mollissimi, sed Babylonij erant, id est civis confusionis, aut Chaldæi mancipia dæmoniorum &c.

Zenonem verò miror, aut potius stupco, etiam id lege sanxisse. *Cum matribus* (inquit Chryostomus) *ac sororibus misceri, Philosophus Stoæ potius lege sanxit.* Sed sæpè philosophi illi dicentes se esse sapientes, stultifacti sunt, & sæpè non tam scholam disciplinæ, quam strumam & sentinam corruptelæ aperuerunt.

Sed explorata iam dudum infamis illa doctrina, & sententia est.

III.

Incestorum enormitas ex quibus evideri possit.

Gravitate verò peccati huius libet videre?

Incestus gravitatem videre licet ex

- 1. *Uani;*
- 2. *Belliarum horrore,*
- 3. *Insensillum stupore.*

Granditatem incestus ostendunt.

* 1. *Panis, vel*

- 1. *Sponte absumis ab eis qui sic peccaverunt;*
- 2. *Insistis, aut imperatis.*

* *Sponte absumis &c.* Oedipus ille, qui Sphingis ænigmatum interpretis fuit, cum Iocastam matrem suam, viduam Laij Patris sui Regis Thebanorum (quem incogitatum in turba prius occiderat) uxorem, quam matrem nesciebat, duxisset, scelus tandem intellectū, ita est execratus, ut patricidij & incestarum nuptiarū pœnam à se ipse exacturus, & utrumq; sibi oculū expunxerit, & Athenas in spontaneum exilium, Antigone filia dūce yfus, secesserit. *Poetæ passim omnes.*

Hieron. Cardanus lib. 3. de consol. Saletus Crotonæ Princeps legem tulit etiam Iulia seueriorem, ut mechiviui cremarentur, nihil maius hoc crimine existimans. Verum, cum fratris uxorem ipse polluisset, deprehensus.

prehensus orationem tam luculentam habuit, ut
ues remittere pœnam vellent, ac exilio solum
nare. At ille culpæ intelligens magnitudinem, in
sponte insilijt, crematusque sic est.

Quam Secundus, Philosophus dicam: imò
bestia, se matri, nescienti esse filium, se commiserat
set, mater re cognita sceleris horrore mortem illi
tulit; ipse, cum incestus pœnitudine, cum matris
mortis, cui causam dederat, dolore, æternum
vt vocem, quâ, in concubitu, matri innotuerat,
sceretur. *Diog. Laert.*

Val. Max.
li. i. c. 8. de
miraculis.
Vxor Nausimenis cuiusdam Atheniensis, cum
ac filia suâ stupro interuenisset, monstri noui
percussâ, & in præsens tempus ad indignandum,
posterum ad loquendum, obmutuit, illi nefarius
cubitus voluntaria morte pensarunt. *Val. Max.*

Valerius quidam præ mœrore se præcipit
dit, atque interemit, quod cum Valeriâ Tusculanâ
riâ filia (quæ ipsum deperiens, per ancillâ dolorem
eius lectum itrepens, se illi meretricem propinquantem
dormiuisset. *Plutarch. in Parallel. 10. 2. Mor.*

Genes. 19.
Loth ille vir bonus, quibus putatis verbis, imò
ribus filias exceperat, & quibus lachrymis desillerat
cû duabus filiabus (quamuis cû tanta ebrietate
norantia admissos, vt nunquam senserit, nec
vtraque concubuerit nec quando surrexerit) incestum
rescisset? Facti opinor, ignorantia semper laborant
vel si rescit, credo, vti vxor alia cautâ in statu
lis antè versa, sic fletu & stupore pœnæ in saxum
Niobe & ipse dirigit, aut se multis de causis
peccasse credere potuit. Habet enim aliquos &
facti sui patronos, vt excusent, certè si non a tota
tem à tanto. Ea enim (inquit Theodoretus) eius
tas fuit, quæ possit excusari. Vehementer enim commo
nimo propter vxorem, molesteque ferens subitâ
minium spoliacionem, ministrantibus vinum puellis,
penitus quid illæ moliretur, libenter malorû obliuione
Cæterum: Quod filiarum altera natu maior
incestus sui vocauit Moab, quod de patre significat

(De lotho
& filiabus
opinionum
culæ veri
similes)

Theodore.
in hunc
locum.

tera iunior Benammi, vel Ammon, id est filium populi
 meum est cuiusdam è populo meo, quo spiritu putatis
 factam? nomine Penitentia, ut priscus ille monachus,
 qui prolem, quam vagus è monasterio furtiuo con-
 cubitu generat, reuertus ad frugem meliorem *hinc*
moerentia sua appellabat? Volebant s. opinor nomi-
 na ipsa sibi perpetuum esse vel Intemperantiæ suæ, vel
 imprudentis & non secundum scientiã fortasse in po-
 nitentiam & totum genus humanum, Dictatis, mo-
 nitionum, ad penitentiam pariter, & verecundiam?
 Iuxta patris sententia, si tamen illæ aliquo modo
 peccauerunt, quod quidam nolunt. Nam certè & tã
 bono viro, qui Deo tantæ curæ fuit, ut Sodomorum
 incendio vnus cum familia subtraheretur, si peccas-
 set, videtur Deus fuisse factum deinde indicaturus, ut
 illud penitentiæ lachrymis delecret & filias eius ad la-
 menta prouocaturus, aut manifesta aliqua ultione de
 patre inebriato deceptoq; , & de suo incesto ipsas ca-
 stigaturus, quorum nihil dum hæcenus vsquam legi.

Nemo penè hæcenus incesto pollutus est, aut pol-
 luit, quem non conscientia intrus mirè momorderit,
 sæpe etiam ad publicam vel sui, vel incestatoris ultio-
 nem armuerit.

Illustrissimus Dom. Petrus Manderus vir magnus *Tom Petri*
 & doctus, mihi Romæ narrauit, aliquando mulierem *Manderus*
 nescio quam, quæ incesto concubitu cum filio filium *Agens*
 procrearat, tanta sceleris sui penitudine agitata fuit *principis*
 se, ut aliquando Sixtum V. Pontificem Max. Francis. *Leodiensis*
 eanum, solenni pompa procedentè in clamàs è turba, *Ernesti*
 vniuersis audientibus, peccatũ suũ publicè confessa, *Romæ.*
 cum multis lachrymis veniam poposcerit, his serè *Publica*
 verbis (Hispanicè loquitam ni fallor Manderi verba *inestæ*
 indicabant) *Miseruor diam, Miseruor diam Sancte Pater, confessio*
Hic filius ex filio meo meus est, adeo sui apud Deum il-
lam pudebat, ut pudorem illum humanum contem-
neret: Consideraui namque quod fecit, & nolui modera-
ri quid faceret: (Pontificem tamen aliqui seueris in Euang-
simum, data benedictione, mox mulierem absol de Magda-
nille, impetratis dumtaxat orationibus Dominica, lena peni-
Angeli- tentia.

Angelica, aut aliqua tali leuiuscula, & mirantibus
 lias seuerum hominem, tanto sceleri tam parua
 tam imposuisse, mulieri, instar capitis sui Chryso-
 trocinando, sic fere respondisse; Non videntur
 tantus ex publica illa confessione rubor, & talibus lachry-
 vocibusque restatus dolor abunde (celeris pœnæ dare,
 ex me veniam meruisse? O cœrta hinc Iustitia,
 hinc Clementiæ! O Patrem, in impiam quondam
 trem piū!

Notate interim, quanti incestum suum malice
 la faciebat, quæ sic vindicabat. Smyrnam (quæ
 rham Latini vsurpant) quod se per dolum cum
 miscuisset, ferunt Poetæ, etiam postquam in
 sui nominis est commutata, amarissimis guttis, &
 lachrymis, scelus suum explorare;

Ouid. l. 10. *Meta.* *Quæ quamquam amisit veteres cum corpore senis,*
Flet tamen, & tepide manû ex arbore gutta. ait Poetæ
 ut dicere iure possit illud Ruthæ castissimæ, Ne
 me Noemi (id est, pulchrâ) sed vocate me Mara (id est,
 rubram) quia amaritudine valdè repleui me Omnipotens,
 dè inquam repleuit, quoniam & manus, & oculi
 rami, & venula arboris illius, perpetuò destillat
 tham amarissimam.

Ouid. li. 1. *de Arte.* *Byblida quid referam, verito quæ fratris amore*
Arfit, & est Liqueo fortunæ vltima nefas?
 Sed fabulæ sunt, & ad populum phaleræ. Fama
 fabulæ: sed quæ, si rem veram gestamque non
 rant, indicant tamen si quemquam in eiusmodi
 cata labi contingat, paribus doloribus lachrymâ
 culpam eluere oportere, aut laqueum debere.

Horat. in *arte.* *Hæ nugæ seria ducunt*
Pi. Val. li. 3. hierogl. Val. *Myserini Ægypti Regis filia se suspendit, quod*
præteritum sese a patre ferret indignissimè, ait Poetæ

in Tauro. **ij. Insuper, } . Diuinitus,*
aut impera- } .
tis } . 2 Humanitus.

**j. Diuinitus. Leuit. 20. Qui acceperit sororem suam*

liam patris sui vel filiam matris sue ... occidentur in conspectu populi sui.

Qui concubavit, morte moriantur ambo. ibid.

Qui uxorem patris vel avunculi sui, possiderit ambo peccatum suum: absque liberis morientur ibid.

Si quis dormierit cum nuru sua, uterque moriatur. ibid.

Ne dederit quis dormiri cum socra sua. Deut. 27.

Qui duxerit uxorem fratris sui ... absque liberis erunt. Leuit. 20.

Qui supra uxorem filiam, duxerit matrem eius ... vinum ardebitur eum. ibid. Et centum eiusmodi.

Et quaeso, cur viscens Deus per Moysen serid canit, ne Ammonitæ Moabitæq; in Ecclesiam Dei, in decimam usque generationem, admitterentur? Non idèd opinos dumtaxat, quòd Moabitæ Chamos idolum colerent, Melchom Ammonitæ, sed etiam quòd ex tam incestis dedecorosilq; complexibus Lothi Patris & filiarum autores gentis nati essent. Sic enim & nunc quoq; a Sacris Ecclesia, & ab Honoribus spirituos aret Republica.

Sed ad Herodem hunc nostrum revertamur, videmusq; quam varia deindè ab hoc Incestu cum Herodiade nepte sua, id est Aristobuli communis fratris ex eodem patre filia (vt Iosephus ait) fortuna virum fatigavit.

Ioseph. lib. 18. ant.

Iosephus refert, indè simultarè nata, sequutam esse inter ipsum & Aretam soceram de Gamaliticis agrifibus contentionem: bellum utrumque per legatos gestum, commissioq; prælio Herodis exercitum interfectione perijisse, proditum a quibusdam exilibus, qui pulsè Tetrarchia Philippi, tunc merebant Herodis stipendia. Causam ille solam putet Iohannis necem, nos & illam, & istam, incestas cum nepte nuptias.

c. 7. Idem libr. 18. ant. c. 7. vt Herodi nostro. Ioseph. lib. 18. antiq. c. 9.

Romam profectus ambiens altiora, à Caio Imper. Tetrarchia exutus est, quam à Iulio Augusto acceptat, sed & pecunia, quam cū Tetrarchia Caius Imp. Agrippæ Herodiana defectionis indici dono dedit.

Egeiippus de excidia Hierof. li. 2. c. 5.

Deiectus regno, damnatus quoque exilio vel apud Lugdu.

Euie. c. 5. l. 2. hist. Lugdu. c. 4.

Lugdunum urbem Galliae, vt ait Iosephus libro 11. cap. 9.

Vel apud Viennam Galliae urbem, vt Euseb. hist. c. 13.

Vel ad Hispaniam fugit, ibique peregrinante vxore Herodiadem merore animi consumptus decessit, vt voluit Iosephus lib. 2. belli iud. c. 8. & Egeippus de studio Hierosol. c. 5.

Vel vbi vbi libet tamen multis excruciatum merito damnati exilio Herodem Caius Imp. referent Euseb. Caes. lib. 2. hist. eccl. c. 4. Fortassis enim nec in vno diu esse Deus voluit hominem, qui diu in vno ro viuere non potuerat, sed varie in exilia alia cogi, versarique illum & saepe solum vertere, quibus ita semper iulerat, & nusquam fuerat, quam Amorum inconstantia, constantior.

Greg. lib. 4. dialog. cap. 32. Terribile etiam quod in Valeria prouincia conuersus, vt vna venerabilis mianus, Yracusanus Episcopus, qui diu in hac urbe manserit, narrare consuevit, dicens: Quidam in illis illis sacratissimo Paschali sabbatho iuuentulam carnalis filiam in baptismo suscepit. Qui post ieiunium aduersus, multoque vino inebriatus, eandem filium suum manere petijt, eamque nocte illa, quod dictu nefas est, perdidit. Cumque mane factu surrexisset, reus cogitare carnalis balneum pergeret, ac si aqua balnei lauaret maculam, perdidit. Perrexit igitur, lauit, capiti que trepidare ecclesiam. Sed si tanto die non iret ad ecclesiam, erubesceret homo, si vero iret pertimecebat iudicium Dei. Vicini aque vana verecundia, perrexit, ad ecclesiam: sed tremebundum panens stare cepit, atque per singula momenta suspensus hora immundo spiritui iraderetur: & coram omni vexaretur. Cumque vehementer timeret, ei in illa celebritate quasi aduersi nihil contigit. Qui laetus exijt, altero ecclesiam iam securus imrauit. Factumque est, per sex continuos dies laetus ac securus procederet, quod eius scelus Dominus aut non vidisset, aut visum corditer auertisset. Die autem septimo subita morte defunctus est. Cumque sepulchrum traditus fuisset, per longum tempus illi videntibus de sepulchro illius flamma exijt, & laetitia

Aulico
cuidam,
* aulicum
opinor ali-
quem dicit

ossa eim concretauit, quousq; omne sepulchrum consumeret, & terra, quæ in tumulū collecta fuerat, defossa videretur. Quod videlicet Omnipotens Deus faciens, ostendit, quid eius anima in occulto pertulit, cuius etiam corpus ante humanos oculos flamma consumsit. Vix in re nobis quoq; hæc audientibus exemplum formidinis dare dignatus est. quatenus ex hac consideratione colligamus, quid anima viuens ac sentiens pro reatu suo patitur, si tanto ignis supplicio etiam insensibilia ossa concretauitur.

Videtur & hinc, non pessimè dictum Incestum, etiam ab incendio, quod meretur, qui incesto polluitur?

Michælus quidam Paphlagus Imp. Constantinopolitanus, quod cum Zoë, Romani fratris sui Imperatoris adhuc viuentis vxore, clandestinam consuetudinē habuisset, ab eadem tamen illectus, & eam tandē, fratre mortuo, incestis nuptijs vxorem accepisset, non multo post malo correptus est genio (etsi eam rē familiares ipsius honestiore vocabulo tegentes, infantiā quandam animi vocare maluerunt) qui ante finem vitæ miserum Imperatorem missum non fecit, vt refert

Imperatoribus Apollis, & Regibus

Michael Glycas Annal p. 4. Heraclius Imp. quam fœdè, & meritis conuenienter, diuinitus est castigatus!

Michælis Glycæ verbis referam. Deniq; morbo confectus (is erat ex aqua intercute) grauius supplicijs adficiabatur. Nam lotium reddisurus, inferiori veniri tabulam imponebat, cur istuc: quod veretrum eius inuersum, vrinam sursum in faciem ipsam emitteret. Hoc erat argumentum flagitij manifestum, quod fratris filia sibi iuncta perpetrauerat.

Michael Glycas p. 4. Annal.

Hentico VIII. Angliæ Regi imò faci funestissimæ regni sui atq; Ecclesiæ, vnde, & quando tot infortuna priuata, publica, quot narrare longum sit, accidere, nisi ab illis incestis cum Catharina Bonlena, sua (vt à multis creditum est) ex Anna filia, nuptijs, cui vni & pater primum, & deindè vir, & tandē carnifex fuit.

Amnonem nonne quod sororem Thamar vitiaisset, ab Absalone fratre cædi permisit Deus, deinde & Absalonem ipsum, quod decem Patris vxores, & quidem in oculis totius regni, incestasset, capillis

è quercu pendere, & trino lancee vulnere transfusa
latronum more interire?

Verissimè dictum, etsi ab Ethnico & Poëta; *Non
malus felix: minimè corruptior, & idem*

Incestus, cum quo nuper vittata iacebat,
Adeoq; in *Sanguine adhuc vivo terram subitura Sacerdos Iuven.*
pöpios. Quid? etiam hinc publicæ calamitates.

Cum Cyanippus quidam Syracusanus per ebri-
tem filiam Cyanen in obscuro loco compressisset,
peri scelus vlturi peste Syracusanos adfluxerunt,
sponditque Apollo Pythius, Incestum hominum
Dijs auerracuntoribus malorum immolandum,
nem pesti optarent.

Methodius martyr putat Diluuij causam cum
mis, quòd quingentesimo anno primæ Chilia-
est post primam Chilia-dem, filij Caini, oua mala
li corui scilicet, vxoribus fratrum suorum for-
do abuterentur.

* ij. *Humanitatis.* Catholica enim Ecclesia à con-
nitione ipso facto arcer omnes scienter matrimo-
nialiter contrahentes.

Quam hu- *gradu prohibito contrahentes.*
manitus, *Nec minus, quotquot certa sciëtia inter tales
trimonia celebrant.*

Publicè, *Extat apud Innocentium decretum, vt eiusmodi
Innoc. c. matrimonia Infidelium, cum ad fidem Christi
Gaudemus *riunt, tamquam inualida ac planè nulla dissol-
de Diuor *tur.**
tjjs.*

Legè autem ciuili, nemo incestuosus hæres dici
institui potest; non fieri legati cuiuspiam partici-
patione.

Quid? etiã ab accusatione, ferendoque testimo-
niis repellitur. *Vide Abbat. in c. transmissæ. de eo qui cogit
sangu. v. s. u. e.*

Legè Mosis prisca, ne liberi quidem incestuosus
patrum suorum hæres erant.

Illud enim Leuitici 20, *sine filijs, aut absque liberis
runt, aut absque liberis morientur.* idem est, ac si dicitur
qui ex tali complexu nascentur, nec filiorum nomine
nec iure censentur, paternorum bonorum hæres
non debent, sensu vel iphus Augustinus.

D. Aug. in *institui non debent, sensu vel iphus Augustinus.*
99. super

Deleatur de terra memoria eorum.

Genes. 49 Jacob quam leuere Rubenum suum ca-

Rigant!

Videte autem non ofcitanter Quis, Quem, Quan-

do & Quomodo?

* Quis? Jacob alioqui vir mitissimus, pacificus, & habitans in tabernaculis, perpetuus matercula sua adfessor, cuius animi lenitatem vel ipsa pellis lenitas (cum Esau cocertaneus hirsuta haberet, & pilosam) testabatur: (& ego lenis aiebat matri adolescentulus:) qui diu dicere potuisset;

Femina sum, & virgo, natura mitis & annis:

Non facium molles ad fera bella manu:

Jacob inquam ille tantus pacis cultor, vt exul in Mesopotamia degere multos annos, quam fratri Esau presentia molestus esse, maluerit;

Jacob, quem nec Lia pro Rachele ab auunculo subposita, nec multoties mutata mercedes gratius irritarunt;

Jacob, fratris irati obuiantis adorator, & per muna pacificator, non irritator.

Jacob, matris Rebecca, imò & Dei delicia; Ego sum Deus Jacob olim aiebat; Jacob qui & Israël, Israëlita gentis parens, & aspectu Patriarcharum, qui ex illo plerique omnes, Pater Patrum;

Jacob, vir totus ex humanitate ipsa, & ad humanitatem factus; Jacob tamen ille Auditores aliquandò efferatus est. Ergò, necessariò magnum aliquid fuit, quòd sic illum transmutare potuit, vt non cognoscas eundem esse.

At verò in quem vir tam humanus efferatur?

* In quem? In Rubenum primogenitum suum; cuiusmodi ferè à parentibus amari solent tenerius.

In Rubenum inquam, id est filium visionis, fortè ita dictum, vel quod primus natus illi esset, ab illa celeberrima scilicet sublimis, & Angelorum, adeoque Dei iphus, in summitate eius visione; vel quod ipse Rubenus idem seu propheta aliquo modo, vel saltem valde prudens esset;

Qua in re Jacob serenissimus, Genes.

Quid in Heroid.

ep. Hypermnestra

ad Linum

Homo alioqui placidissima ingenij,

Qui etiam in primogenitum.

Et quidē
Misericor
dia non
indignū,

In Rubenum & primogenitum, & legitimum,
multis animi corporisque dotibus ornatissimum.

In Rubenum illum, qui delicias Patris Ioseph
olim cultis patricialibus aliorum fratrem eripuit,
rat, ac sic patrem, si quid in eum deliquerat, potius
iam placasse ac demeruisse;

Etiā mi
serendi
tempore,

In hunc tamen Iacob iste scivisse memoratur.
* Quando autem: Cum iam penè ageret animam,
tempore ferè solenne est ceteris alioqui ferocissimis
qui que tota vita inimicitijs cum quovis deceteris
runt, pacem omnes poscere, omnibus dare, ad quos
omnes hortari, verbis, parabolis exemplis.

Tum etiam in talem primogenitum scivisse potius
talis pater.

Ergò, ut oportuit crimen Semei, quod David
tribundus filio vlciscendum commendavit, esse
ignum: sic Rubeni factum,

* Quomodo? Præcipuis primogenitorum iuribus
it scilicet.

Variè &
durè ince
stum vin
dicavit,

- 1. Sacerdotium;
- 2. Sessio prior in mensa;
- 3. Benedictio
- 4. Dominium in reliquos;
- 5. Portio duplex;
- 6. Redemptio;
- 7. Pompa velium.

* j. Sacerdotium erant enim iure naturæ Sacerdotes
& idcirco Levitæ assumpti sunt, ut Sacerdotes in
tu Dei essent, vice omnium primogenitorum
Num. 2.

Iuribus
primoge
nituræ
potiorib
exuendo.

Fortè huc etiam spectarunt maiores nostri, cum
uangelicis Sacerdotibus præbyterorum, id est
norum nomen indiderunt, quod olim è qualibet
milia, qui senior esset, quasi Sacerdos natus sacra
tio fungeretur.

* ij. Sessio prior in mensa, & portio maior Genes. 49.
* iij. Benedictio. Activa, nam illi reliquos fratre

medicebant, ipsis se reliqui submittebant atq; adora-
bant. Passiva. Nam singulariter a patre iam moribū-
do benedicebatur, vt liquet ex historia Iacob & Esau.

Genes. 27.

* iij. *Uominium* in reliquos, Isaaci verba Iacobo be-
nedicentis aperte indicant. Genes. 27.

* j. *Portio duplex* paternorum bonorum sc.

Deuter. 21. *Dabit pater Primogenito suo, de ijs que ha-*
buerit, canctā duplicem, iste est enim principium liberorum e-
ius, & huic debentur primogenita.

Prior in donis, scil. esse debueras, ait Iacob Rubeno.

Genes. 49.

* 6. *Redemptio*. Soli enim Primogeniti, tamquam
specialiter Deo consecrati & addicti, quinq; siclis re-
dimebantur.

Pro Christo ipso etiam par turturum, aut duo pul-
li columbarum a Matre Virgine oblati.

* 7. *omnīa vestium*. Vtebantur. n. cultu corporis deli-
caciore & pretiosiore, quā ceteri, vnde & Rebecca Iac-
obum suum induerat *vestibus*. Esau valde bonus. Genes.

Ergo Iacob Rubenum, quōd Nouercam suam in-
cessasset, exiit iure hereditatis duplicis, iure Sacerdo-
tij, & iure Regni. *Effusus es, inquit, sicut aqua, non cres-*
cas: quis alienauit cubile patris, & maculasti stratum eius.

Id est, debebatur tibi quidem Sacerdotium & Im-
perium, ex teque erant Sacerdotes & Reges tandem e-
gressuri; At quia, instar aquæ celeriter labentis atque
effluentis, adeo in libidinem effusus fuisti, vt Balā cō-
cubinam meam constupraris, vnde & ab eius deinde
congressu abstinui; idcirco deinceps nō adurgēs, neq;
exelles, nunc nunc te iuribus & Sacerdotij, & Regni,
& Primogenitura exuo, & exutū te ac tuos volo. Irre-
gularitatem atq; ineptiam ad ista incesto vno isto tuo
incurristi. Videtis Auditorēs hominis alias humanif-
simi, in illum Primogenitum seueritatem? Chaldaus
Paraphrastes ita vertit Genes. 49. *Tu accepisti duas par-*
tes 3. Primogenituram, scil. & Sacerdotiū, & Regnū, sed quia
sequutus es voluntatem tuam: sicut aqua effusa non proficiet,
neq; accipies portionē super excrecentē, quoniam aspersisti cu-
bile patris tui &c.

Iura autem quibus incestuosum illum priuam
tres alios pro imperio agens transfuit; Ius priuati-
nitura in Iosephum, cui dua ha re dicitur partes ce-
runt, Ius Sacerdotij in Leui, & in Iudam Ius Regni.

Notandum quoque quod Castalion annot. ad
(Non exiell) non tantum duplicis dignitatis dimi-
tionem intelligit, sed vitæ quoque breuitatem, & in-
pis raritatem. Neque ha. solum. inquit, de aia p
gatiuatni cligo, sed etiam de hominum numero, qua
superata est iribm Rubenia, quod idem Moytes Deuina
prædicit his verbis: *Vinet Ruben, non morietur, sed erit
mero paucum.*

Q. d. Non crescas } 1. Honore;
} 2. Fide longitudine;
} 3. Numerosa posteritate.

Lyranus noster (de cuius omnium maximè Lu-
lis Doctoris illustratione habeo magnam gratiam
P. F. Franc. Feuardenio Præceptoris mei Præcepto
& quasi in re Theologica auo meo, reliquisque
ctoribus tribus Sorbonicis laboris tanti socijs) de
effusus est sicut aqua, non ad libidinis fluxum, sed ad
panam & integrum prerogatiuarum effluxum
refert. Hoc interit (inquit) inter aquam & alios liquo-
ri vi vinum, oleum, atramentum, quod h. cum ex vase
continetur, effunduntur, semper aliquid sui relinquunt
rens vase, vi Substantia, vi mel, vel saporis vi vinum
Coloris, vi atramentum, vel Odoris & pingue, vi
um: Aqua vero effusa nihil horum relinquit, non est
non Odorem, non Saporem, sed omnino vacuum: arelo-
tur vas.

Tostatus quoque ad panam magis, propter
tamen, quam ad culpam ipsam refert: Sic enim
nit: qua effusa nō attollit se super terram, sed ad
cliuora & humiliora loca terræ defluit: Sic Ruben
cum propter ius Priuogeniturae extolli debuisset
per ceteros fratres, propter scelus ab ipso ad
depressus, & deiectus est.

Virgil.
1. Aeneid.

Tantane animis celestibus irat

Et. Paululum supplicij satus est Patri ait quidam
An non ingens. ego peccatum Incestus, quo Pri-
mogenuis, a tam clementi alioqui patre, tali tempo-
re, tot talibusque panis castigatur?

Terent. in
Anania.

Ite nunc, ridete, & contemnite quasi tantillum, si
qui tantillum hoc peccatum credidistis.

Quid? Paulus, & ipse alioqui, exemplo Magistri
fui Christi, totus spiritu lenitatis & clementie plenus,
& sapientum patronus, cuius sunt istae voces, *Quis infir-
mior, & ego non infirmior?* quomodo etiam in Corin-
thij illius cum nouerca Incestum detonauit? quomo-
do caput illud incestuosum fulminauit?

D. Paulus
etiam hic
lenitillim-
us.

*1 Cor. 5. Omnis (inquit) uidetur inter vos fornicatio, &
talis fornicatio, qualis nec inter Gentes; a vi uxorem patris
sui aliquis habeat. Et vos inflati estis: & non magis lucrum
habuistis, vi tollatur ae medio vestrum qui hoc opus fe-
cit.*

Sequitur censurae fulmen ex alto, in caput scelesti,
tota vi contortum; ego qui em absens cor, ore irquit, pra-
sens autem spiritu, id iudicauit vi praesens, eum, qui si operarius
est, in nomine Domini nostri Iesu Christi. congregatis vobis
& meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu, iradere hu-
iusmodi satanae in interitum carnis, vi spiritus saluus sit in
die Domini nostri Iesu Christi. Furij Daemonis visibiliter
agitandum, vexandumque tradit Incestum, & tan-
tum non trucidandum &c.

Ex plagarum modo, discite delicti mensuram.
Secundum enim mensuram delicti sit & plagarum me-
surae.

Quantum in delictis fuit, tantum date ei tormentum.
I nunc, & ludos dic esse peccata eiusmodi, quae
tam clementes viri tam seuerè vindicauerunt.

Quid? vel pondus peccatorum istorum coniectare
possis, ex panis, quibus illa Ethnici ipsi vindicauerunt,
Priuatim, publiceque.

Etiã
Ethnici
ipsi,

Primum Cum enim Apollo Pythius aliquando
respondisset, Incestum hominem immolandum, vt pestis
in Syraculanos sauior defecisset; Cyane quaedam, quae
Cyanippam patrem fuisse, qui se in tenebris violasset,

ex annulo quem de raverat oppressori, iam intellexerat, sciens quid vellet oraculum, Patrem ipsa facinorosis arripit, eum prostravit, ac fortiter eum, deinde, iunctis eum, nisi per vim illati, pudore, in eadem ara, alterum in alterius sanguine, iugulavit. *Plutarch. 10. 2. moral. in Parallel. ex Dositheo tertio reus Sicularum.*

Romæ, Aruntius quidam factus ebrius, filiam Medullinæ virginitatem per vim eripuerat. Egreditur ex annulo quoque violatorem agnovit, in veritate sua meditata facinus, patrem inebriant ac corripuit, adductumque ad aram Fulminis, Alcchrymans, eum qui suæ virginitati insidias straxerat, interfecit. *dem ibid. ex Aruntio e. tertio Italicorum.*

Romanus quidam Papyrius Volucer, cum Papyrium filium, cui Romanus nomen erat, relictisset Canufia sorore rem habuisse, & gravidasse, utroque diem misit, quo & se interfecerunt.

Privatum,

Aeolus Rex ventorum, cum ex vagitu, puerulum qui mox a partu, clam è regia, per nutricem, filios sacrorum prætextu efferebatur, intellexisset, cumque ex Macareo & Canace germanis liberis suis, turpiter se amantes consanguinitatis prætextu ceteri regentes concumbebant, incestuose genitum esse edicisset, aded filiorum scelere incensus fuit, ut matrem innocuum & vix benè natum, canibus exponerit, quo illa pro meritis vteretur, quod Poetarum ingeniosissimus sic expressit;

*Ouis. epist.
Heroid.
Canaces
ad Machabeum.*

Interea patrui, vulu merente, satellites

Veni, & indignos edam ore sonas:

Aeolus hunc enses mittere tibi (quod dicitur enses)

Et iubet, ex meritis ire, quid iste velis; illam autem

ita respondisse;

Scimus, & viemur violento forti er ense,

Pectoribus condam dona pateris meis.

Illam autem eodem se interfecisse creditur, depleta

sic in è per literas ad iuam, fratrem virumque, per

cato;

Cur unquam plus me frater, quam frater, amasti? Ouid. ibid.

Et ubi, non debet quod soror esse, sui?
Inunc, & dic ludos esse peccata eiusmodi, quæ sic
patet in filia, in nepotulo, & ipsa mater incesta sic in
se ipsa, vindicantur.

Phineus duos filios suos execravit, quod Nouer- Ouid. in
cam suam, Cleopattam quãdam, Dardani Scytharum
Regis filiam, violassent. ibid.

Cinyras Cypriorum Rex, Myrtham suam occide-
re voluit, quum illam allato lumine filiam agnouit,
quæ patris infano amore capta, dolo nutricis, in tha-
lamum patris, p qualibet è turba meretrice, irrepisset.

Meduliana quãdam puella Aruntium Patrem suum
ipsa interfecit, egrè ferens, se ab illo per ebrietatem
fuisse corruptam. Lut arch. in Parall.

* Publiæque. Neroni enim, antè acceptum impe- Publiæque
rium, pœnas intentatas ob incestatam sororem, infi- grauites
nuat illud Suetonij in Nerone c. 5. *Marellanus quoque &*
ad alteriorum, incesti que cum sorore Lepida sub excessu Ti- incesta
berij reus, mutatione temporum euasit. punites,

Nero enim certè etiam hic sibi similis, vt qui à ma-
tre etiam ægè abstinerit.

Suetonius enim sic in Nerone; *Olim etiam quoties le-*
stica cum matre veheretur, libidinatam incestè, ac maculis
vestis proditum, affirmant.

Qui enim aliter? Nam Agrippina ipsa mater ple-
rumque se Neroni filio incestandam propinauit (ò
pat libidinosorum monstruosissimum!) quum per vinum
epulasque incalesceret. Cornel Tacitus.

Fuisse quoque publicas incestuum pœnas, vel inde
videas, quod aliquandò Cicero P. Clodium inimi-
cum suum, incestuum cum tribus sororibus postula-
uit.

Maximè verò in Vestales, quæ in tali peccato essent pœcipud,
deprehensæ, quarum proprijsimè Incestus est, vt vi- Vestaliu.
detur Petro Mosellano, aut cuius annotatori margi-
nali ad c. 19. lib. A. Gellij ad vocem (*Incestus*) vbi sic ait:
Incestus, id est stuprum illatum virginibus sacris, quæ per-
petuam reuerant virginitatem.

Iuu-

Iuuenalis dicens, *Incestus*, cum quo nuper vitatae
 bat sanguine adhuc vivo terram subitur a Sacerdotibus
 & significatum hoc, & poenam indicare.

Capronia certe Vestalis comperta Incestus, laqueus
 est suffocata.

Iuuen.
 Sat. 4.

D. August. lib. 3. ciuit. c. 5. *Ipsi Romani an, iqui in*
detestus vestales Sacerdotes, viuas etiam defodiabant
dulteras autem feminas quamuis aliqua damnatione, no-
tamen morte pledebant: vsque ad eod gratius, que patitur
adyta diuina, quam humana cubilia, vindicabant

Plut. tom.
 1. vii. in
 Numa.

Plutarchus sic refert Vestalium supplicia: *Vestales*
que virginitatem polluit, viua defoditur in tria portam
nam. Est ibi intra urbem tumulus quidam terrens, in longum
porrectu, aegerem latini vacanti: in eo domus subterranus
non magna, in quam ex superiori parte descensus fit, parua
in ea que lectus constratus, lucerna ardens, pauca que essentia
que ad vitam fouendam necessaria sunt, primitia reponuntur,
ut panis, aqua, lac in vaseculo, & oleum, tamquam non
putent fore, si corpus summis consecratum sacri monij
pereat. Tunc illam, que supplicio est adficienda, lectica impo-
tam extra operta, lorisque reuinctam, ita vt ne vox quae

Lud. Vi-
 nes animor.
 ad c. 5. lib.
 3. ciuit.
 Dei.

exaudiri possit, per forum vehunt, ei omnes viae detestandi
 citi, & ingenti cum maestitia silentes transmittunt, neque
 horribilius vllum spectaculum, aut dies, quam vrbis agerent
 stiozem. Vbi ad locum, quem dixi, lectica peruenit, vestales
 liciores solunt: at princeps sacrorum secreta quaedam
 precatus, manibus ad Deos sublatis ante quam necesse
 ti supplicij satisfaciat, obuelatam educit, & in
 lis deorsum in domum deferentibus conuulsiuit, ita ipse
 reliquis Sacerdotibus reuertitur. postquam damnata de
 dit, sursum gradus adrahunt, multi a que superne terrae
 sta domus occultitur, complanaturque. Eo modo supplicium
 bis, que sacrosanctam virginitatem prodiderunt, susci-
 untur.

Sed & eo die Institium erat in vrbe, & miror parum
 non exiguis, ait Lud. Viues.

Intellexistis haec omnia, quicunque vasa talia
 habetis in honore & sanctificatione: Nihil timeatis
 Domitianus Imp. hic singularis de quo ita Suetonius

nius: Incest alium virginum à patre suo quoque & fratre negli-
gi-lla variè ac severè coercuit. Benè optimè tam fœdas
homines domiturus Domitianus.

1. Bestiarum horre.
ad ince-
sta horror

* 1. Bestiarum horre.
Senece: Feræ quoque ipse Veneris evitant nefas istius-
modi.

Aristoteles lib. 9. hist. anim. c. 47. refert exempla duo
sanè illustria.

Primum de Camelo, qui cùm, à suo custode, ad
matrem obuclatam atque idcirco incognitam, vt il-
lam iniret, adductus fuisset, vt discoperiam matrem
agnouit, mòx furore magno custodem ipsum sceleris
incentorem moribus contrucidauit.

Alterum de Equo, qui sic quoque in Scythia cum
matre larvata iussu Regis commissus (vt scilicet ex
matre & pullo æquè generosis, tertium eliceret v-
troque generosorem) mòx vt larua detracta matrè,
sc inisse, comperit, fuga arrepta spontè in præcipitia,
de se ipse incestus sui pœnas exegit.

3. Deniq;
insensibilis
stupor.

* 3. Insensibilium stupore. Ad Myrrhæ enim scelus cum
Patre dormientis, stellas perhorruisse, & Solem ip-
sum in tenebras repentè versum memorat Poëta, hic
(opinor) minimè fabulosus, aded nihil parè scelere i-
sto est detestabilius.

Itaque alter alteri aduigilate omnes, ne quem sinas
tis in nuptias incestas incidere, incuria indicandi Pa-
storibus publicè irerumque iterumque poscentibus,
indicandi, si quæ occulta scitis contrahendi impedi-
menta.

Patres matresque masculos vestros grandiusculos à
lectis sororibus separate.

Nemo nuptijs aut commercijs incestis, offen-
sam Dei, & publicam calamitatem accersat.

Sac semper calamitatum aliundè.

Et sac vbiq; vxorum peregrini sanguinis &c.

ECHO